

Klub kaktusářů Plzeň
založen 1965

Zpravodaj č. 3

květen 2019

20. ročník

Vážení přátelé,

sezóna je v plném proudu, naše kaktusy a sukulenty už jsou povětšinou na svých letních stanovištích, užívají si blahodárných slunečních paprsků a my kaktusáři máme radost z prvních květů letošní sezóny. Nezapomeňte prosím v tom kaktusářském opojení na to, že se nám blíží výstava. Zkuste se zamyslet nad tím, zda byste i vy, co jste doposud nevystavovali, nenašli pár vhodných rostlin a pro letošní výstavu připravili svou vlastní výstavní expozici. Není nutné, aby expozice byla velká, stačí pár rostlin nebo třeba i nějaký zajímavý nápad, který výstavu učiní zajímavou. Budeme za to velmi rádi.

výbor Klubu kaktusářů Plzeň

1/ Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
květen 2019	M. Tvrđík - Ariokarpusmánie 2019	A. Berková	F. Jelínek
červen 2019	P. Tůma - Mexiko	J. Ulman	Němečkovi
září 2019	P. Peregrin & J. Čáp - Ochrana rostlin	klubová	Kolokvium
říjen 2019	V. Zavdil - Po stopách neobesejí		

2/ Společenská kronika

V nadcházejícím období oslaví své jubileum celá řada našich členů. V květnu oslaví 75let náš dlouholetý člen **Vratislav Kraus**, v červnu pak **František Flaisig** a **Ladislav Bárta**. Neuvěřitelných 80let pak oslaví náš zakládající člen **Otakar Blecha**. V červenci své šedesátiny oslaví naše dlouholetá členka Jitka Kadlecová. Všem jubilantům srdečně blahopřejeme a přejeme jim do dalších let spoustu sil a životní pohody a řadu příjemných chvil strávených mezi kaktusy.

3/ Nedělní návštěvy

Druhou **květnovou** neděli tj. 12. 5. navštívíme sbírku **Filipa Jelínka** na adrese Valcha, Sulkovská mezi čísly 17 a 27. Filip má pestrou a velmi pěknou sbírku, každý si u něj jistě najde něco zajímavého, co je jeho kaktusářskému srdci blízké. Sraz je přímo na místě v obvyklé době od 10:00.

V **červnu** navštívíme **Miroslava Němečka**. Tato nedělní návštěva nebude bezprostředně po členské schůzi, ale z důvodu výstavy až o týden později, tj. 16. 6. Mírek má menší, ale velmi pěknou sbírku a možná budeme mít štěstí a uvidíme záplavu kvetoucích lobivií, mediolobivií a echinopsisů. Sraz opět na místě na adrese Kreuzmannova, zahrádky za domem č.655/10, Plzeň-Zátiší. Zároveň proběhne i finanční vyrovnání z výstavy.

4/ Členská schůze v červnu

Raději ještě připomínáme, že červnová členská schůze se koná z důvodu termínu výstavy navázaného na historický víkend již **první čtvrtek v měsíci**, tedy **6. června** na obvyklém místě v kulturním domě JAS, Jablonského 39.

5/ Zájezd Klubu kaktusářů Plzeň 2019

Připomínáme: 25.–26. května, odjezd v sobotu v 5:30 od Bohemie, Jihlavsko, cena 950 Kč/osoba, předpokládaný návrat do Plzně ve 20:30.

6/ Výstava Klubu kaktusářů Plzeň 2019

Letošní výstava se koná od soboty 8. června do středy 12. června opět na tradičním místě v Křížkových sadech „U Zvonu“ a bude opět součástí Plzeňského historického víkendu. V dnešní době není jednoduché takto rozsáhlou akci zrealizovat a vůbec není samozřejmostí, že se výstava v Plzni každoročně koná. Řada klubů na pořádání výstav z různých důvodů již musela rezignovat. A to se samozřejmě vrací i v menší šanci získat do svých řad nové členy a v konečném důsledku i v útlumu činnosti klubu. Každá výstava, tím spíše výstava tak, jak ji pořádá náš klub, je zcela závislá na nezištné ochotě členů s výstavou pomoci, nebo přímo vystavovat. Jsme velice rádi, že v našem klubu je takovýchto členů stále dost a že se nám daří výstavu realizovat v maximální možné míře. Budeme rádi, pokud se opět i Vy stanete její součástí a s výstavou podle svých možností jakkoliv pomůžete.

I pro letošní rok plánujeme některé změny, které by měly výstavě dodat další rozměr a pomoci ji zkvalitnit. Věříme, že budete příjemně překvapeni.

Zde je základní časový rámeček výstavy:

Stavba foliáku v pátek 7. 6. od 16:45 na místě U Zvonu

Svoz kytěk na výstavu je možný od pátku 21:00 do soboty 7:00

Ukončení výstavy: středa 12. 6. v 17:00. Prosím počítejte všichni s pomocí při likvidaci výstavy. I malá pomoc je vítána, je potřeba nejen rozebrat a naložit foliák, ale také poklidit stoly, posbírat odpadky apod. A na to není třeba velké fyzické zdatnosti, jen trochu času navíc.

7/ Kolokvium 2019

I letos chystáme tradiční sympozium, které se bude konat 14. září. Tentokrát bude zaměřené na choroby, škůdce a ochranu rostlin. Tato problematika se týká nás všech, ať máme pár kaktusů na okně nebo velký skleník, ať kaktusáříme rok nebo třicet let. Přednášek na toto téma je žalostně málo, proto pevně věříme, že si tuto jedinečnou příležitost nenecháte ujít, na Kolokvium si uděláte čas a přijdete. Jste srdečně zváni.

8/ Nové knihy v klubové knihovně

Choroby a škůdci kaktusů, Jiří Pavlík

Autor Jiří Pavlík se na cca 150 stranách, rozčleněných do šesti kapitol, věnuje kromě úvodu fyziologickému poškození rostlin, houbovým chorobám, živočišným škůdcům a také práci s chemickými přípravky. Kniha rovněž podrobně podává přehled chorob, škůdců a boje proti nim. V knize najdeme množství fotografií, makrosnímků a kreseb. Tentokrát však čtenáře nepotěší pohled na zdravé a kvetoucí rostliny, ale zejména na rostliny napadené snad všemi chorobami, s nimiž je možno se při pěstování kaktusů setkat.

Bohužel v knize také čtenář narazí na pozoruhodné množství chyb. Pravopisných, stylistických a pohříchu i v odborné části. Autor v závěru děkuje mimo jiných osob také svému synovi za provedenou korekturu. Nezaslouží si toto poděkování i přesto, že na vnitřní stěně obálky je vlepena na lístečku oprava některých chyb. V textu se objevují hrubky, scházejí písmena na konci slov, ba i celá slova na konci vět. Jako nejzávažnější chyba se však jeví tabulka ředění přípravků na ochranu rostlin na straně 111. Ve sloupcích nalevo od základního ředění se údaje rozcházejí o jedno desetinné místo. Všichni by asi měly radost a krásně by si při tomto ředění vypěstovaly rezistenci k použitým přípravkům. Proto PŮZOR.

Přes to co jsem zde uvedl myslím, že kniha splňuje svůj účel, lze v ní najít odpovědi na mnohé otázky a rovněž se zorientovat v dané problematice. Podobná publikace dlouho na našem trhu chyběla a autorovi za ní lze poděkovat. Jsem rád, že tuto knihu v naší knihovně máme.

Jirka Vinař

The New Cactus Lexicon - Illustrations, David Hunt, 2013

Jedná se o druhé vydání původně dvoudílného lexikonu z roku 2006, které obsahovalo textovou a obrazovou část. Druhé brožované aktualizované vydání obsahuje pro kaktusáře velmi zajímavou a praktickou druhou, tj. obrazovou část doplněnou krátkým úvodním botanickým přehledem, komentářem a bibliografií v angličtině.

Rozsáhlá obrazová příloha zahrnuje na 527 stranách přes 2500 fotografií kaktusů převážně z nalezišť s udáním lokalit a často i nadmořskou výškou. Není tedy třeba bát se cizího jazyka. Kniha je velmi užitečná jak pro amatérské pěstitele a možnost srovnání vlastních výpěstků s "originály" z nalezišť, tak může být zajímavá i pro naše cestovatele při plánování výletů za kaktusy.

Ladislav Hilburger

Astrophytum coahuilense v Cerro Bola

(k fotografii na titulní straně tohoto Zpravodaje, foto Jirka Musil a Petra Jísková)

Mexický název Cerro Bola je všem kaktusářům notoricky známý. Tato nepřehlédnutelná dominanta oblasti západně od města Torreón a severně od pohoří Sierra Zavaleta leží v těsné blízkosti dálnice MEX 40 směřující na Saltillo a je spojována hned s několika kaktusy. Jelikož se jedná o dobře dostupné místo, kolem kterého navíc vede většina cest za kaktusy v Coahuile, tak snad ani není kaktusáře, který by byl v Mexiku a toto místo, nebo jeho okolí nenavštívil.

Když jsme v roce 2016 plánovali návštěvu Cerro Bola, ani jsem se sem nijak moc netěšil. Jak už to tak bývá, takovéto dlouho známé a navíc civilizaci dostupné lokality jsou často zdevastované, kytěk mnoho nebývá a pěkných už vůbec ne. Všechno ale bylo jinak.

Nejprve jsme zjistili, že dostat se k hoře není vůbec jednoduché, byť v těsné blízkosti vede silnice. Jedná se totiž o dálnici, která je vybavena ochranným plotem a z které není možné nikde sjet. A to ani v místě původní osady Cerro Bola. Ale proč taky, vždyť dnes už je to jen pár opuštěných ruin. Museli jsme si tedy dát ještě jedno kolečko navíc, objet lagunou, dostat se na protilehlý směr dálnice, vrátit se na začátek dálnice 40 a zkusit štěstí ještě jednou. No zajíždka dobrých 30km. Věděli jsme ale, že řešení existuje, a tak šlo jen o to být pozorný. Napodruhé to už klaplo. Stačilo najít kousek staré silnice, která slouží jako provizorní odpočívadlo a za ní je jediný vjezd na ranč za kopec. Brzy jsme byli na místě.

Lokalita Cerro Bola je spojena hned s několika kaktusy - *Thelocactus bolansis*, *Astrophytum senile* a zejména s *Astrophytum coahuilense*. Tento kaktusářský šperk byl také náš hlavní cíl. Někteří členové z naší výpravy už v této oblasti byli a hovořili o několika nalezených jedincích kdesi v rovině. Naštěstí jsme myšlenku následovat jejich původní nález včas opustili a vydali se přímo na kopec. No nestačili jsme se divit. Kopec byl plný kaktusů. V dolních partiích *C. valida*, *Mam. grusonii*, *H. hamatacanthus*, *A. uncinatus*, *Ec. stramineus*, s narůstající nadmořskou výškou pak přibývaly *T. bolansis*, *Grusonia bradtiana* a v horních partiích pak mamilárie z okruhu *M. lasiacantha*, *Ep. aff. micromeris* a samozřejmě vytužené *Astrophytum coahuilense*.

A bylo se na co dívat. Od malých semenáčků přes pěkně rostlé rostliny v nejlepší věku až po staré rostliny. Vrcholem pak byl starý kmet úctyhodného věku, který snad pamatoval ještě Friče. Celý vrchol vypadal jak vydlážděný z vápencových bloků a všude ve štěrbinách spousta kaktusů. A co bylo velmi pozitivní, žádné známky působení domácího dobytka nebo poškození rostlin. Prostě kaktusářský ráj. Vůbec jsme nelitovali namáhavého výstupu až na vrchol. Jediné, co je také spojováno s místem Cerro Bola a na samotném kopci jsme nenašli, je *Astrophytum senile*. Ale to bychom chtěli už moc. Za ním je třeba se vydat přes planinu k horám. Tam ale až někdy příště.

Jirka Musil

Zkušenosti s méně tradičními výsevy semen

(k fotografií na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Na úvod bych chtěl uvést, že můj přístup k výsevům je ovlivněn faktem, že nevím, jak dlouho ještě budu mít možnost věnovat se tomuto nádhernému koníčku, ke kterému jsem se vrátil po více jak 35 letech. V dnešní době lze koupit prakticky jakýkoliv kaktus, ale jsem názoru, že i když koupím vzácný nebo obtížně „pěstovatelný“ kaktus, tak se tím mohu jen těšit a bát se o jeho „život“, ale dokázat takový kaktus vypěstovat – tj. vysít a udržet po vyklíčení, je často velmi složité.

Prvním krokem před vlastním výsevem bylo prostudování a diskuze se zkušenými pěstiteli, zejména z hlediska vhodnosti výsevního substrátu. Zjistil jsem velmi rychle, že neexistuje univerzální návod a z hlediska jednoduchosti jsem plně akceptoval zkušenosti přítele Petra Trafíny z KK Čelákovice, uveřejněných v I.N. Cact.cz v článku „Výsevy kaktusů do zeolitu“. Vysévám tedy do čistého zeolitu, bez dalších komponent, rašelinu považuji spíše za příčinu možných komplikací. Používám zeolit ve frakci 1,0-2,5 mm, který jsem objednal v e-shopu Bazénové chemie. Pro výsevy jej používám bez jakýchkoliv úprav (neprosévám, nedesinfikuji).

Při rozhodování, jakým směrem zaměřím výsevy, mi bylo jasné, že není perspektivní vysévat příliš mnoho druhů kaktusů, ale bude účelnější se zaměřit na určité skupiny kaktusů. Jak jsem uvedl v úvodní části, orientoval jsem se na vzácnější druhy kaktusů, zpočátku na Ariocarpusy, Turbinicarpusy a k nim jsem přibral *Pediocactus*, *Sclerocactus*, *Toumeyea* apod. Samozřejmě, že jsem narazil na problémy klíčivosti druhů s tvrdým osemením kaktusů. Tak jsem začal zjišťovat možnosti překonání této překážky. I když skarifikace semen je popsána poměrně podrobně, tak vzhledem k mé dřívější profesi chemika přeškoleného na zemědělce, mne více zaujala metoda ošetření těchto semen kyselinou sírovou. Problémem je skutečnost, že jsem nikde nenašel informace o způsobu jejího použití. Náhodně jsem se dozvěděl, že lze použít kyselinu do akumulátorů, v obchodech se prodává 37%ní. Další možností je koncentrovaná kyselina sírová (96%). Upozornění: kyselina sírová je silnou žiravinou, se kterou je nutné zacházet s nejvyšší opatrností. Pracuji s ní na kuchyňské lince, vedle dřezu s tekoucí vodou. Je vhodné použít gumové rukavice (silně leptá kůži) a brýle (při zasažení očí hrozí oslepnutí), při potřísnění je nutné okamžitě opláchnout tekoucí vodou!!

Důležitým aspektem je zjištění potřebné doby ošetření semene kyselinou sírovou. Na základě ústních informací jsem zvolil dobu u koncentrované kyseliny sírové cca 15 minut a u akumulátorové kyseliny sírové dvojnásobnou dobu. Určitou odchylkou od uvedených časů jsou semena s velmi tvrdým osemením jako je *Pediocactus winklerii*, *Pediocactus bradyi* apod., kde jsem přidával cca 10 minut.

Vlastní postup ošetření kyselinou sírovou jsem prováděl následovně. Semena jsem vložil do zkumavky, poté jsem běžnou injekční stříkačkou vpravil do zkumavky kyselinu sírovou, a protřepával, protože semena jsou nesmáčivá a plavala by jen po povrchu. Po uvedené době jsem kyselinu sírovou odsál opět injekční stříkačkou a použil znovu na další ošetření semen. Semena

ve zkumavce zalil vodou, vylil na sítko a pod tekoucí vodou jsem ošetřená semena důkladně propral. Ze sítka jsem semena přemístil na savý papír a pak polosuchá jsem je bez moření přemístil na výsevni substrát. Jak jsem uvedl, výsevni substrátem je čistý zeolit, který jsem provlažil roztokem živin – používám Kristalon Start (má vyšší obsah dusíku), protože se domnívám, že k růstu potřebují rostliny dusík a dále cca 2 %ní roztok Previcuru energy.

Nepředpokládal jsem, že budu někdy o tomto způsobu ošetření semen kaktusů psát a nevedl jsem si přesnější záznamy např. o klíčení a počtu vyklíčených semen jednotlivých druhů. Účelem bylo získat rostliny kaktusů a radoval jsem se z každého vyklíčeného semene. Zkušeností mám pouze za dva roky výsevů, které provázely samozřejmě také chyby. Největší hendikepem jsou v mém případě semena kaktusů, které objednávám většinou z více internetových zdrojů. Nevím nic o stáří semen, vyzrálosti apod., dále vysévám jen 10 semen v jedné porci, a i tak je to u některých druhů finančně náročné.

V letošním roce jsem vyséval první semena kaktusů dne 14.1.2019, kdy jsem veškerá semena ošetřil koncentrovanou kyselinou sírovou po dobu cca 15 minut (vyhodnotil jsem tuto dobu jako postačující). Většina semen *Sclerocactus*ů, *Pediocactus*ů a *Navajoi* začala klíčit po jednom týdnu a do třech týdnů většinou doklíčila (dříve jsem ponechal nevyklíčená semena do druhého roku, ale bez výsledku). Po těchto třech týdnech jsem některé klíčence narouboval na peireskiopsis (7.2.2019) a počátkem dubna na snímku č. 1 vypadají následovně:

Snímek č. 1

V popředí je *Navajoa peeblesiana* f. *maia**, naroubovaná 2x na „dvoják“ peireskiopsisu, vlevo vzadu je *Sclerocactus nyensis** FH 105 Nye Co NV a vpravo vzadu je *Sclerocactus wetlandicus** SB 1324 Uintah Co UT (semena př. Vereše, Sliach).

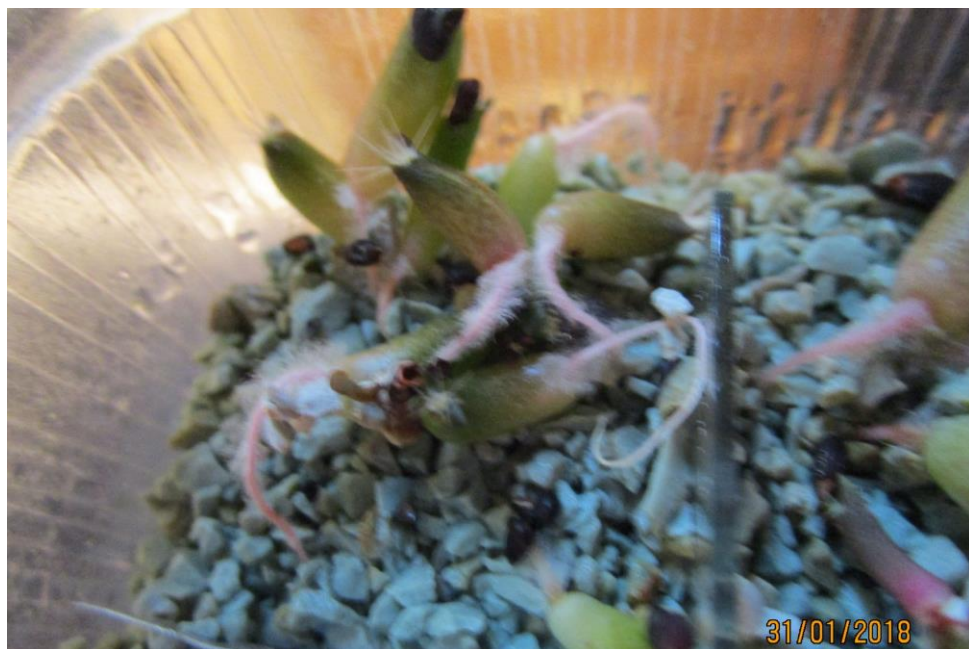
Zbylé klíčence jsem po dvou měsících přepikýroval (15.3.2019) do minerální směsi (láva, tuť, písek a zeolit) a jak je z data na snímku č. 2 vidět, jsou po přepikýrování 5 týdnů a umístil jsem je (5.4.2019) do skleníku.

Snímek č. 2

Snímek č. 3

Snímek č. 4

Dále jsem v letošním roce vysel druhou várku semen kaktusů, kde jsem dostal stará semena *Sclerocactus*ů a *Pediocactus*ů, abych odzkoušel jejich klíčivost po ošetření koncentrovanou kyselinou sírovou, v porci bylo nejméně 20 semen. Do srovnání jsem dal semena zakoupená od pana Hájka (17.3.2019), v porci 10 semen.

Ze snímku č. 3 je zřejmý rozdíl v klíčivosti v neprospěch starých semen. V levé misce jsou stará semena *Sclerocactus glaucus* (0), *spinosior* (0), *wrightiae* (1), *parviflorus* (4) *glaucus* (0). Vpravo jsou nově zakoupená semena rodu *Sclerocactus* (zleva do prava a dolů) *wetlandicus*, *parviflorus*, *wrightiae*, *glaucus*, *nyensis* a *Echinomastus johnsonii*. Pokud to srovnám i s dalšími semeny, tak celkově starší semena klíčila v malém množství do 50 %, čerstvá semena prakticky ze 100 %, i když nevyklíčila všechna semena. U starých semen *Pediocactus*ů byl výsledek jiný, začaly sice klíčit, ale velmi rychle i přes ošetření kyselinou sírovou se rychle obalily bílou plísní, tuto zkušenost jsem měl i u některých čerstvých semen *Pediocactus*ů (zejména *Pediocactus knowltonii*).

Zkušenost, že pokud jsou semena čerstvá a dobře sklizená, pak např. v loňském výsevu (19.3.2018) u *Pediocactus simpsonii* (střední řada na snímku na zadní straně tohoto Zpravodaje) byla dobrá klíčivost semen i bez jakéhokoliv ošetření.

Dalším obdobím, je doba po vyklíčení semen. Většinou jsem slyšel názor, že je zapotřebí nechat výsevni misku co nejdéle uzavřenou. Asi to bude vhodné pro určité druhy (drobnosemenné) semen kaktusů, ale pro *Sclerocactus*y, *Pediocactus*y, či *Toumeyea* se doporučuje po vyklíčení začít větrat co nejdříve. Narazil jsem přitom na jiný problém, zejména *Sclerocactus*y nejsou příliš geotropní.

Na snímku č. 4 je *Sclerocactus glaucus*, kde jeho kořinky byly prakticky všechny venku. Zprvu jsem to dělal tak, že jsem opatrně pinzetou udělal vedle díru a kořinek jsem do ní vtáhl. Kupodivu rostlinkám to nevadilo a rostly dále. Později jsem problém řešil přepikýrováním do minerálního substrátu přibližně po měsíci a půl.

V závěru bych chtěl především zdůraznit, jak jsem již uvedl, jedná se o mé dvouleté praktické zkušenosti s použitím kyseliny sírové. Písemné informace o tomto postupu jsem nikde nenašel, a proto jsem je sepsal možná pro někoho, kdo to bude chtít vyzkoušet a najde zde inspiraci.

Petr Jakobe

Sbírkový slovník: *Plectranthus* L'Héritier

(k fotografiím na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Rod *Plectranthus* patří mezi velkorody, encyklopedie uvádí asi 300 druhů, rozšířených v Africe, na Madagaskaru, v Asii, Austrálii a v Melanézii, sukulentních je však jen asi desetina z nich původem z Afriky. Zásobními orgány mohou být různé části rostlin: kořeny (u některých druhů jsou i jedlé), stonky a listy, přičemž u některých to bývá i kombinace více sukulentních orgánů dohromady. Jméno rodu vzniklo, jak už to většinou bývá, složeninou dvou řeckých slov: „plectron“, znamenající kohoutí ostruhu a „anthos“ – květ, díky zvláštní ostruhaté části květu některých druhů. Jedinou nevýhodou při pěstování některých druhů může pro někoho být až nepříjemná aromatická vůně žláznatých chlupů na květní lodyze, po dotyku připomínající pižmo kunovitých šelem.

Pro zjednodušení jsou rostliny tohoto rodu rozděleny do 6 podrodů, rozlišených podle způsobu kvetení, tvaru květenství i tvaru a počtu samotných květů (*Nodiflorus*, *Xerophilus*, *Burnatastrum*, *Coleus*, *Calceolanthus*, *Plectranthus* se dvěma sekcemi *Coleoides* a *Plectranthus*).

Nejnámějším zástupcem rodu *Plectranthus* určitě je *Plectranthus ernstii*, patříci do posledního podrodu *Plectranthus*, sekce *Plectranthus*. Je to klasika sukulentních sbírek, přesto stále vzhledná rostlina se ztlouklou bází, snadno použitelná pro tvarování na bonsaj.

Radka Matulová

Franz Kühhas v Plzni

Někdy začátkem roku jsme se dozvěděli, že na pražském jarním sympoziu budou přednášet celebrity světového kaktusářství, američan Steven Brack a rakušan Franz Kühhas. Ve výboru Klubu kaktusářů Plzeň jsme si řekli, že by bylo dobré je pozvat i k nám do Plzně. Steven Brack (o kterém jsme původně přemýšleli, protože má vazby k plzeňským kaktusářům) měl již svůj program pobytu v ČR obsazený, ale Franz Kühhas naše pozvání přijal a nakonec byli i organizátoři pražského sympozia rádi, že se hosta na jeden den ujmeme.

Franz nám slíbil povídání o rozkvetlém Chile (v Praze pak měl přednášku o Peru). Domluvili jsme salónek v restauraci „Na Potravínách“ a zajistili nocleh pro dvě osoby (přijel s kaktusářským kolegou Michaellem Pinterem) v nedalekém hotelu „U námořníka“. Na březnové členské schůzi jsme akci oznámili členům plzeňského klubu. Ukázalo se, že o přednášku je velký zájem a přijde dostatek posluchačů.

V pátek 29.3.2019 odpoledne přivezl Franze a Michaela do Plzně Zlatko Janeba. Cestou navštívili sbírku pana Jilemnického v Praze a pana Hušnera v Berouně, v Třemošné pak Mílu Hájka a návštěvy zakončili ve sbírce Jirky Musila. Ten je pak spolu s Petrem Jakobem ubytoval a přivezl na místo plánovaného setkání v salónek restaurace „Na Potravínách“. Ostatní členové plzeňského klubu, kterých se sešlo hodně přes dvacet, již v 18 hodin netrpělivě čekali před restaurací. Byl příjemný jarní večer. Srdečně jsme se s hosty přivítali a pozvali je na plzeňské pivo a večeři.

Po jídle nám Franz promítl moc pěkné obrázky ze severního Chile. Z němčiny do češtiny nám překládal Petr Jakobe. V době, kdy tuhle pouštní, velmi vyprahlou oblast navštívil, bylo velmi

neobvyklé vlhké počasí a poušť doslova rozkvetla. Ze země vylezly nádherné květy cibulovin. Zaujaly nás především různobarevné alstromerie a různé terestrické orchideje. Žlutými květy byly obalené černé stonky *Oxalis gigantea*, kvetly kaktusy a různé sukulenty. Z dlouho čekajících semen rychle vyrostly krátkověké letničky, které také vykvetly, aby semena stihla dozrát před dalším suchem.

Franzovu přednášku jsme si moc užili a po skončení promítání jsme si velmi příjemně popovídali nejen o našich oblíbených sukulentních rostlinách, ale také o životě a cestování. Povídalo by se ještě dlouho, ale druhý den nás čekalo brzké vstávání a cesta vlakem do Prahy na sympozium. Rozloučili jsme se s našimi hosty a šli se vyspat. V rozpravě s nimi jsme pak pokračovali cestou vlakem do Prahy. Bylo to fajn a tak jsme rádi přijali pozvání na setkání rakouských kaktusářů v příštím roce v Grazu.

Petr Kuták, Jirka Musil

Franz Kühhas (druhý zleva) přednáší plzeňským kaktusářům v salonku restaurace Na potravinách

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701159336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 120 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: Laabus@seznam.cz
Zpravodaj č. 4/2019 vyjde 12. září 2019

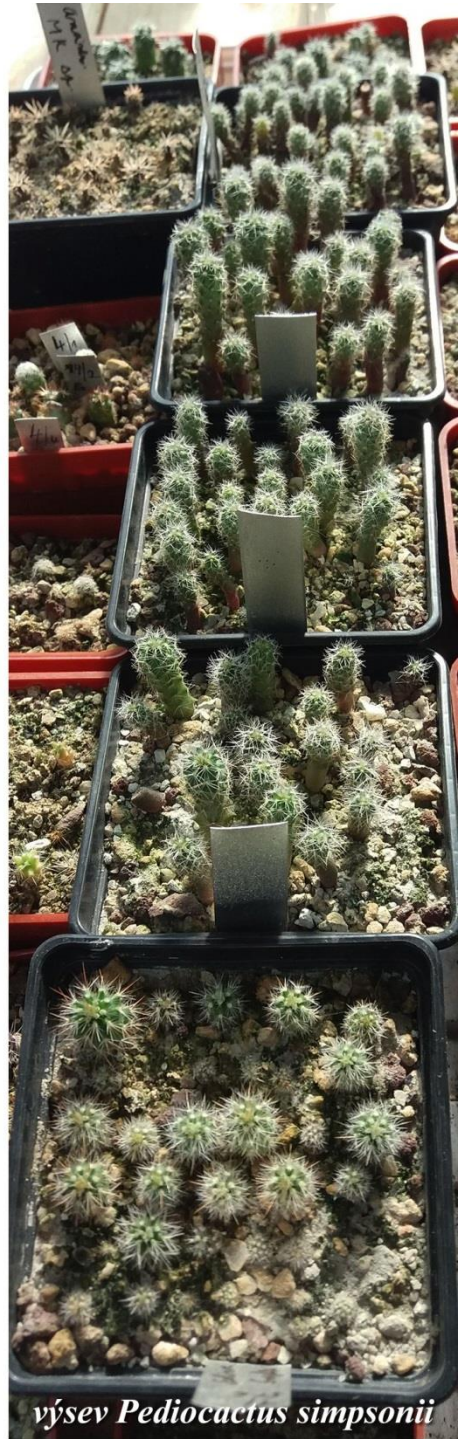
Bezplatně

Plectranthus ernstii

Plectranthus ernstii

výsev Pediocactus simpsonii